

VELIKONOČNO VOŠČILO

Dragi bratje in sestre, Kristus je ustal, naj v vaša srca prinese veselje in upanje, da boste lahko v ta svet prinašali luč upanja in živete vere.

Veselo Aleluja!

p. Franc in p. Vladimir Rufin

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv. obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

Dragi verniki darujmo za svete maše (za svoje pokojne sorodnike, za zdravje v družini, za blagoslov pri delu, za srečen zakon, za uspeh v šoli, za starše, za prijatelje itd. IBAN [SI56 0201 0026 2266 432](#), s pripisom : mašni dar).

Iskrena hvala za vaš dar

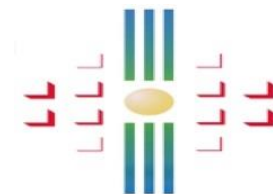
Hvala!

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana

Dežurna številka: 041/613-378

Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

Slika vir: Prva stran (p.Rufin), druga stran (pnghut.com)

Beseda Tolažbe Glas bolniške župnije

April 2021

KRIŽEV POT – NAŠE ŽIVLJENJE ?

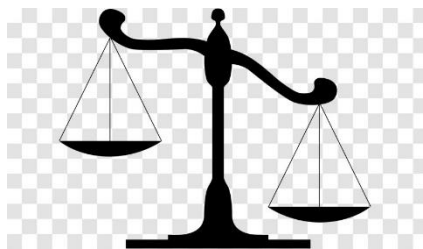

Križev pot ali Kristusovo trpljenje je ena izmed najstarejših pobožnosti nasploh. Je pot od obsodbe do položitve v grob s 14 postajami. V novejšem času je lahko dodana še 15. postaja, ki je vstajenje Jezusa Kristusa. Križev pot nas približa območju neznanega, kjer se lahko v polnosti začne odkrivati naša vera. Čas, v katerem živimo, ima veliko takšnih trenutkov, ki človeku dajo lažno upanje, da je vse dobro. Ozrimo se v čas nazaj: Mojzes je napravil bronasto kačo in jo obesil na drog. Če je kača koga pičila in se je ozrl na bronasto kačo, je ostal živ (4 Mz 21,9). Pogled na tisto, kar povzroča smrt, in soočanje s tem je odrešujoče za življenje. Najprej je težko pogledati tisto, kar nas razžalosti in nam povzroča žalost, vendar ko zmoremo pogledati, je lepše in boljše. V evangeliju je pisano: In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli (Jn 19,37). Jezus nas vabi in si želi našega pogleda. Naša vera je včasih tako slabotna, da lahko pozabimo na Jezusa, ki je bil povzdignjen na križ. Lahko gremo še dlje, da ga zanikamo ali mu celo nasprotujemo. Kaj je »resnica«? Je glas, ki nas lahko razjeda, kadar ne gledamo na vse okoli sebe v luči vere. Križev pot, ki se je skozi Sveto pismo in izročila vtisnil v nas, je naše življenje. Vendar pot ni za najmočnejše ali najšibkejše, ampak je pot, ki poživlja in daje smisel življenju. Vsakomur tam, kjer je, in takšnemu, kakršen je. Različne postaje nas vodijo v različno obdobje našega življenja. Kakšno vero so imeli naši predniki, da so jo ohranili vse do današnjega dne? Kajti brez vere bi ne bilo tega. Toliko stoletij in križev pot še vedno tako živ. Največ zaslug za to ima Marija, ki je prva prehodila križev pot skupaj z Jezusom. Torej imamo pričevanje z vsakdanjim življenjem. V molku in v srčni bolečini.

p. Klemen Slapšak, diakon pri sv. Petru v Ljubljani

PRAVICE IN DOLŽNOSTI DRŽAVLJANA IN KRISTJANA

V času, ko (ponovno) ne smemo odpotovati na slovensko obalo, ko smemo po deveti uri zvečer zgolj spremljati večerna poročila iz varnega objema doma, ko moramo pridno nositi masko, prezračevati prostore, umivati roke, ko ne smemo

v restavracijo ali se družiti s širšo družino ali nekaj več prijatelji, v tem času preizkušnje se lahko pogosto vprašamo kakšne so sploh naše pravice in dolžnosti. SSKJ pravice opredeljuje kot nekaj kar komu dovoljuje, daje možnost biti, imeti ali narediti kaj glede

na dogovor, pravilo ali zakon, dolžnost pa kot nekaj kar bi kdo moral storiti, opravljati zaradi določenih norm, zlasti moralnih. Opredelitvi nam pomagata ugotoviti tudi kje jih najdemo. Državne oblasti nam jih določajo z ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi, skupaj z drugimi pa si jih lahko ustvarjamo tudi npr. s pogodbami in drugimi pravnimi ravnanji. Pravic in dolžnosti v teh aktih je skorajda nešteto tudi kadar epidemije ni. Tako imamo pravico do izražanja svojih misli, pravico da navzven pokažemo vero, volilno pravico, svobodo gibanja ..., na drugi strani pa dolžnosti kot je voziti skladno s predpisi, povrniti povzročeno škodo, ne krasti... Že slovenska ustava določa, da so naše pravice omejene s pravicami drugih – resda imamo pravico, da se svobodno gibamo po državi, vendar nam je lahko ta pravica omejena če se pojavi virus in je za zaščito življenj drugih to potrebno. Pogosto na to sebično pozabimo, vidimo zgolj lastne pravice, ne pa lastnih dolžnosti do drugih. Tudi Jezus je na vprašanje o največji zapovedi dejal: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.« (Mt 22, 36-40) Ljubiti svojega bližnjega pomeni tudi spoštovati njegove pravice in izpolnjevati svoje dolžnosti do njega. Nikomur ni prijetno nositi maske, pa vendar je to potrebno, da zaščitimo druge pred okužbo. Vsak bi z avtom na cilj rad prišel hitreje, vendar moramo zaradi lastne in varnosti drugih voziti skladno s predpisi. Predpisov se moramo držati. Jezus pravi: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega!« (Mr 12, 17) Držati se jih moramo tudi ker je Slovenija demokratična država, predpise sprejemajo izvoljeni predstavniki – sprejemamo jih posredno sami. ➔

Pomembno je da se tega zavedamo in smo zato aktivni tudi na tem področju. Posebno kristjani imamo nekatere skupne vrednote za katere se moramo zavzemati in jih gojiti in izhajajo iz Svetega pisma. Tudi Sveto pismo nam nalaga nekatere dolžnosti. Poleg ljubezni do Boga in bližnjega nam pomaga tudi z desetimi Božjimi zapovedmi. Kot dolžnosti, ki jih nalaga država, so tudi te namenjene našim osebnim in skupnim koristim. Na koncu pa nam njihovo izvrševanje zagotavlja največjo pravico in dar – večno življenje.

Vid Mekše, študent prava

SMISEL TRPLENJA – VSTAJENSKO UPANJE

S trpljenjem se ljudje srečujemo od samega rojstva pa vse do smrti. Joj, koliko tegob ima ostarela sosedka Tončka. Moža ni več, telo ne uboga, bolezen trka na vrata. Dnevi so dolgi... Ali more priti iz tega kaj dobrega? Razumen človek se trpljenju izogiba, vedno pa le ne gre. Pa nenavadni zgledi svetnikov, ki so pogosto celo umrli pričujoč za Kristusa ali uboge, bolne in trpeče brate. Odkod jim moč za vse to?

Žalostna sta bila učenca po poti v Emavs. Popolnoma vse je šlo narobe. Njun razum jima je govoril: »Vse je izgubljeno.« Pa vendar, ko je Gospod stopil pred njiju, ko so se jima oči odprle, sta v trenutku vedela in razumela Gospodove besede: »Ne bojte se, Jaz sem svet premagal.«

Od takrat sta bila učenca neustrašna, nikoli več žalostna. Vedela sta, s smrtjo ni vsega konec. Živeti z Gospodom in po Njegovem nauku je tisto, kar vodi v večno blaženost. Učenec pa ni večji kakor Učitelj. Gospodu ni bilo lahko- pomislimo na vsa zavračanja in na koncu na križev pot. Kadar hodimo z Njim, včasih tudi mi trpimo. Luč je prišla na svet, a svet je ni sprejel. Tudi nas danes svet ne more sprejeti. Ni prav, da bi bili ob tem razočarani. Zavračanje in nesprejemanje sveta je samo potrdilo, da smo na pravi poti. Po Njegovih krvavih stopinjah bomo prišli do Gospoda.

Danes, v letu 2021 Gospod Jezus ne hodi po zemlji v telesu, kakor nekoč, pred 2000 leti. Povedal pa je: »Kar ste storili komu izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« Pa poizkusimo. Pojdimo tudi na ta način k Gospodu. Zavzemimo se za revne, nemočne, nerojene... Svet se bo hitro obrnil proti nam in nam pričel groziti, nas zavračati. Mi pa vemo, to je trpljenje, ki vodi v večno veselje.

Samo Žakelj, zdravnik